

[Undervisningsministeren.]

klasse træder først i kraft med forpligtende virkning fra begyndelsen af skoleåret 1960-61 og bestemmelserne vedrørende 8. klasse og 1. real fra begyndelsen af skoleåret 1961, for 9. klasse og 2. real fra 1962.

Om gennemførelse på én gang af samtlige bestemmelser er der altså overhovedet ikke tale.

For de første 5 hovedskoleklassers vedkommende er der ikke ændringer, der på nogen måde vil rejse øjeblikkelige problemer.

For 6. hovedskoleklassens vedkommende gælder det, at dette klassetrins placering som det næstsidste i folkeskolens hovedskoleklasser fremtidig gør en del ændringer med hensyn til læseplanerne i de forskellige fag naturlig, men som før nævnt er det, for så vidt angår skoleåret 1959-60, tilladt at benytte de hidtidige undervisningsplaner, dog at alle børn skal have undervisning i engelsk eller eventuelt tysk.

Jeg skal pege på de forhold, der her gør sig gældende. Det må her først fastslås, at der ved de større skoler i forvejen i vid udstrækning undervises i det første fremmedsprog i 6. skoleår. Dette gælder alle 1. em-klasser og et stort antal fm-klasser. Her vil en overførsel af timetallet kunne fyldestgøre de krav, der stilles for skoleåret 1959-60.

Tilbage bliver en del blandt de større skoler, der ikke har undervist i det første fremmedsprog på den eksamensfri linje. Nogen større vanskelighed skulle ikke være forbundet med at lægge et fremmedsprog ind i undervisningen i 6. klasse her. Man har de faglærere, der er fornødne, og opgaven består da i for næste skoleår at finde plads til det nødvendige antal sprogtimer på de timeplaner, der i øjeblikket er gældende i 1. fm.

Jeg kan ikke se, at det skulle være uoverkommeligt. Naturligvis kan jeg ikke her sige noget generelt om, fra hvilke fag man skal tage disse sprogtimer. De enkelte skolevæsenere må på grundlag af deres egne for-

hold på dette område afgøre, hvorfra disse timer skal tages.

Det er en selvfølge, at hvis man f. eks. tager en time fra geografi eller historie, må man foretage en hertil svarende reduktion med hensyn til stoffet i det pågældende fag. Også her har man ret til selv at skønne, og jeg kan ikke se, det skulle være nødvendigt, at man har de vejledende planer fra læseplansudvalget for at kunne foretage en sådan midlertidig ændring.

Hvad angår de skoler, hvor børnene går sammen til og med det 7. skoleår, altså de udelte skoler, vil overgangsvanskelighederne være praktisk taget de samme, hvad enten lovens ikrafttræden udskydes et år eller ej.

Disse skoler falder i 3 kategorier. Det største antal af skolerne vil selv kunne klare de problemer, den forberedende undervisning i det første fremmedsprog rejser. En del af disse skoler er allerede i gang med at give den undervisning i fremmedsprog og matematik, der er givet nærmere regler for i et ministerielt cirkulære fra 1956 omhandlende den forberedende undervisning.

En anden kategori udgøres af de skoler, der har mulighed for at knytte til sig lærerkræfter fra andre skoler eller at anvende midlertidige medarbejdere, der måtte være i besiddelse af de fornødne forudsætninger.

Så er der den tredje kategori, der udgøres af skoler, som ikke kan løse opgaven selv, og som ikke har muligheder for at få en midlertidig assistance.

Jeg vil gerne her pege på de bestemmelser, der er fastsat i undervisningsministeriets gennemførelsescirkulære af 29. november 1958.

Det hedder her i sidste afsnit følgende:

„Ministeriet er imidlertid klar over, at det særligt ved mindre skoler på landet i nogle tilfælde kan være umuligt at opfylde disse krav i de første år. Man bemyndiger derfor skoledirektionerne til i sådanne tilfælde for skoleårene 1959-60 og 1960-61 at godkende sådanne afvigelser fra den ved loven fastsatte ordning